

kvalitetsvurdering, som i dag ligger i Statens Kunstfond. Hvorfor skal det nu overlades til virksomhedsejere og skattemyndighederne at vurdere, hvilken kunst der skal støttes? Jeg forstår ikke principperne i SF's politik.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis man skal udvide Kulturministeriets budget for at imødekomme forestillingerne i betænkningen om fremme af dansk billedkunst, så tvivler jeg på, at det vil kunne lade sig gøre, selv om man forhåbentlig kommer i en situation, hvor SF og Enhedslisten bliver forligspartnere i den kommende finanslov. Så må vi sige til Kulturministeriet: Det kan ikke lade sig gøre. Vi kan ikke skaffe pengene. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at både skat og afgifter er adfærdsregulering, og det er fradrag naturligvis også. I og med at vi ønsker at lave en fradragsmulighed for erhvervsvirksomheder, så gør vi det, fordi vi gerne vil lave en adfærd, som sikrer, at man fremmer billedkunsten. Det er det primære formål.

Det er klart, at der er brodne kar i erhvervslevet. Dem er der mange af. Dem kender vi fælles eksempler på. Men jeg synes, det er lige voldsomt nok, at man skærer erhvervslevet over én kam. Det er i øvrigt ikke en pligt for erhvervslevet. Hvis der er nogen, der ikke har det kulturelle sindelag, så kan de lade være med at lade deres virksomhed udsmykke; men på samme måde, som man har miljømæssige normer, etiske regler for virksomhederne, vil det også være smukt, hvis de har nogle kulturelle normer til udvikling af deres virksomheder.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Ole Sohn, SF's ordfører, taler jo uden om det principielle.

Jeg troede faktisk engang, at SF og Enhedslisten var enige om, at vi skulle begrænse erhvervslevets fradragsfiduser. Vi har faktisk gennem pinsepakken og en lang række andre ting fjernet skattefiduser, mulige spekulationssementer for det private erhvervsliv, og så kommer man så lige pludselig her og går den anden vej og vil udvide det. På akkurat samme måde som man for en halv time siden stemte for et fradrag for arbejdsgivere, der vil betale til alkoholafvænnning, i stedet for at arbejdsgiveren selvfølgelig selv skulle betale, eller at man skul-

le lade det offentlige betale. Altså igen en fradragsfidus. Jeg synes, det er en glidebane, SF er ude på.

For det andet kommer man ikke uden om, at de penge, der bruges, hvis man følger det forslag til vedtagelse, som SF's ordfører har læst op, om at åbne for en fradragsmulighed, bliver i Skatteministeriets og Finansministeriets regnskab henført til Kulturministeriets budget. Dermed siger man, at der er sket en udvidelse, og dermed begrænser man muligheden for andre udvidelser, og det vil sige, at det her begrænser muligheden for andre og mere fornuftige anvendelser af penge inden for billedkunsten.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at hr. Frank Aaen og jeg har en lidt forskellig opfattelse af skattelovgivningen. Vi er fuldstændig enige i, at vi ikke skal fremme fiduser, men at sidestille enhver form for skattefradrag med fiduser synes jeg er at forsimple debatten om skatten og skattelovgivningen med den adfærdsregulering, der ligger i skattelovgivning, men det er sandelig også at forsimple debatten om billedkunsten.

Jeg er enig i, at ideen med at fremme dansk billedkunst overhovedet ikke skal være et spørgsmål om at fremme fiduskunsten, men om at fremme dansk billedkunst.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er afskrivning i skatteteknisk forstand jo noget, der handler om værdiforringelse. Det sker forhåbentlig ikke med den kultur, der er tale om her. Det er jo det, der sådan set åbner op for med muligheden for spekulation.

Hr. Ole Sohn kræver ligestilling af det private og det offentlige, men der er jo netop en forskel. Det offentlige har ikke nogen mulighed for at kapitalisere noget kunstindkøb til private personer. Men det eksisterer der netop muligheden for på sigt, hvis det er en privat virksomhed, der har investeret i det og har råderet over det. Og det er de muligheder, der åbnes for, som vi under ingen omstændigheder vil være med til.

For at denne debat ikke skal komme til at handle om, at den eneste måde at støtte billedkunsten på er gennem skattefiduser, vil jeg godt fremsætte et forslag til vedtagelse, som netop bygger på, at vi ønsker at støtte billedkunsten, men uden nogen former for skattefiduser. Derfor skal jeg fremsætte følgende: